

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 29 listopada 2022 r.
(OR. en)

15365/22

SPORT 51
ENV 1217
SOC 657
SUSTDEV 208
CLIMA 633
COH 114

WYNIK PRAC

Od: Sekretariat Generalny Rady

Do: Delegacje

Dotyczy: Konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie zrównoważonej i dostępnej infrastruktury sportowej

Delegacje otrzymują w załączeniu wyżej wymienione konkluzje zatwierdzone przez Radę (Edukacja, Młodzież, Kultura i Sport) na posiedzeniu w dniach 28–29 listopada 2022 r.

Konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie zrównoważonej i dostępnej infrastruktury sportowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ I PRZEDSTAWICIELE RZĄDÓW PAŃSTW
CZŁONKOWSKICH ZEBRANI W RADZIE,

PRZYPOMINAJĄC, ŻE:

1. Konwencja ONZ o prawach osób niepełnosprawnych z grudnia 2006 r. propaguje działania mające na celu umożliwienie osobom z niepełnosprawnościami uczestnictwa w zajęciach sportowych na równych zasadach z innymi osobami i zachęca państwa strony do podejmowania odpowiednich środków w celu stworzenia takich możliwości.
2. W białej księdze Komisji Europejskiej na temat sportu z lipca 2007 r. wzywa się do wykorzystania potencjału sportu w zakresie włączenia społecznego, integracji i równości szans oraz zachęca się państwa członkowskie i organizacje sportowe do dostosowywania infrastruktury sportowej do potrzeb osób z niepełnosprawnościami.
3. W konkluzjach z czerwca 2018 r. na temat propagowania wspólnych wartości UE poprzez sport Rada podkreśla, że „wszyscy ludzie powinni móc uprawiać sport i czuć się częścią społeczeństwa, a różne sektory powiązane ze sportem mogą wykorzystywać swój potencjał, by sprzyjać integracji, a także zapewniać równe szanse w zakresie uczestnictwa w sporcie oraz nie dopuszczać do dyskryminacji i wykluczenia społecznego”.
4. W najważniejszych ustaleniach ze sprawozdania dla Komisji Europejskiej z grudnia 2018 r. pt. „Mapping on Access to Sport dla osób z niepełnosprawnościami”[Rozeznanie w zakresie dostępności sportu dla osób z niepełnosprawnościami] wśród korzyści płynących dla osób z niepełnosprawnościami z uczestnictwa w sporcie wymieniono: dobre zdrowie, rozwój indywidualny i dobrostan społeczny.

5. W konkluzjach Rady z czerwca 2019 r. w sprawie dostępu osób z niepełnosprawnościami do sportu podkreślono, że w przypadku osób z niepełnosprawnościami występuje większe prawdopodobieństwo, że znajdą się w niekorzystnej sytuacji społeczno-gospodarczej, i wezwano państwa członkowskie, by „podejmowały działania, by zapewnić dostęp do infrastruktury sportowej osobom z niepełnosprawnościami i bez, w tym udział w wydarzeniach sportowych, szkoleniach lub uprawianie sportu”.
6. W sporządzonym przez Komisję Europejską w lutym 2020 r. sprawozdaniu dotyczącym inicjatywy SHARE zatytułowanym „Contribution of sport to regional development through Cohesion Policy 2021-2027” [Wkład sportu w rozwój regionalny poprzez politykę spójności na lata 2021–2027] kładzie się nacisk na charakteryzujący się wysoką jakością rozwój infrastrukturalny i przestrzenny infrastruktury sportowej, by pobudzać rewitalizację obszarów miejskich, zatrudnienie i sprzyjać włączeniu społecznemu.
7. Rezolucja Rady z grudnia 2020 r. w sprawie planu prac Unii Europejskiej w dziedzinie sportu na okres od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 30 czerwca 2024 r. określa jako jeden z celów przewodnich świadomość ważnego wkładu, jaki sport może w Europie wносить w zrównoważony pod względem społecznym i środowiskowym wzrost gospodarczy.
8. W konkluzjach Rady z czerwca 2021 r. w sprawie innowacji w sporcie uznano, że innowacyjna infrastruktura sportowa oraz procesy jej budowy i utrzymywania mogą m.in. zapewniać lepsze i bezpieczniejsze warunki dla sportu i aktywności fizycznej, a jednocześnie być bardziej zrównoważone, przyjaźniejsze dla środowiska, lepiej dostępne i bardziej energooszczędne.
9. W zmienionej Europejskiej Karcie Sportu z października 2021 r. Rada Europy wzywa do zachowań zrównoważonych pod względem gospodarczym, społecznym i środowiskowym, a także do odpowiedzialnego uprawiania sportu w pomieszczeniach i na świeżym powietrzu. Właściciele infrastruktury sportowej wzywani są do aktywnego działania w celu określenia skutków i konsekwencji, jakie wywołują ich obiekty, unikania potencjalnych szkód dla przyrody oraz, w razie potrzeby, podejmowania środków przeciwdziałania takim zagrożeniom i ochrony przed nimi.

10. W konkluzjach Rady z grudnia 2021 r. w sprawie aktywności fizycznej przez całe życie podkreślono, że „grupy znajdujące się w niekorzystnej sytuacji¹ we wszystkich grupach wiekowych są często niewystarczająco aktywne fizycznie ze względu na mniejsze możliwości i ograniczony dostęp”.
11. W konkluzjach Rady z kwietnia 2022 r. w sprawie sportu i aktywności fizycznej jako obiecujących czynników zmiany zachowań sprzyjającej zrównoważonemu rozwojowi podkreślono znaczenie minimalizowania „negatywnego wpływu wszelkiego rodzaju aktywności sportowej na bioróżnorodność, środowisko oraz dynamikę trwającego procesu zmiany klimatu” oraz potrzebę zadbania „o to, by sektor sportu przyczyniał się do realizacji klimatycznych i środowiskowych celów Unii Europejskiej, a także celów Europejskiego Zielonego Ładu”.

DOSTRZEGAJĄC, ŻE:

12. Infrastruktura sportowa, jako miejsce uprawiania sportu i aktywności fizycznej, może przyczynić się do realizacji celów zrównoważonego rozwoju² ONZ w różnych dziedzinach. Są to cele m.in. w zakresie zrównoważoności środowiskowej, społecznej i gospodarczej.
13. Sport i infrastruktura sportowa wpływają na zmianę klimatu i same odczuwają jej skutki. Skutki zmiany klimatu mogą prowadzić do szkód w budynkach i innej infrastrukturze sportowej z powodu zjawisk takich jak gwałtowne burze lub powodzie, czy też do uszkodzeń terenów sportowych w wyniku ekstremalnych warunków pogodowych, erozji wybrzeża lub braku śniegu z powodu wzrostu temperatury związanego z globalnym ociepleniem. Prowadzi to do zmniejszenia liczby miejsc do uprawiania sportu³ i zmniejszenia dostępności pozostałej infrastruktury sportowej.

¹ Definicja według Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (EIGE): „grupy osób, które doświadczają wyższego ryzyka ubóstwa, wykluczenia społecznego, dyskryminacji i przemocy niż ogół społeczeństwa, do których zaliczyć można między innymi mniejszości etniczne, migrantów, osoby z niepełnosprawnościami, samotne osoby starsze i dzieci”.

² Organizacja Narodów Zjednoczonych, *Przekształcamy nasz świat: Agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030*, A/RES/70/1.

³ Ramy działania ONZ *Sports for Climate Action* [Sport dla klimatu], 2018 r.

14. Budowa, renowacja, utrzymanie i użytkowanie infrastruktury sportowej również mają negatywny wpływ na środowisko i klimat, ponieważ bezpośrednio lub pośrednio generują one emisje gazów cieplarnianych przez cały cykl życia tej infrastruktury⁴. Największy wpływ na ogólną zrównowagę infrastruktury sportowej może mieć planowanie⁵.
15. Proces planowania zrównoważonej i dostępnej infrastruktury sportowej, czy to w ramach budowy nowej, czy renowacji istniejącej infrastruktury, czy też jej eksploatacji i utrzymania, powinien przede wszystkim uwzględniać możliwości maksymalizacji jej pojemności i efektywności energetycznej, w tym koncepcję „aktywnego projektowania”⁶, wolny od barier dostęp oraz ponowne wykorzystywanie lub recykling materiałów i sprzętu. Należy preferować wielofunkcyjną infrastrukturę całoroczną, w szczególności infrastrukturę sportową na świeżym powietrzu, rewitalizację terenów przemysłowych i przekształcanie istniejącej infrastruktury niezwiązanej ze sportem w infrastrukturę sportową.
16. Ponieważ tylko 12 % materiałów wykorzystywanych w budownictwie w UE pochodzi obecnie z recyklingu⁷, potrzebne jest wsparcie na rzecz ponownego wykorzystania materiałów. Ponieważ infrastruktura sportowa pochłania dużo energii i innych zasobów, przyjęcie nowoczesnych, wysoce energooszczędnych rozwiązań w zakresie infrastruktury tego rodzaju nie tylko przyczynia się do ochrony zasobów, ale może również prowadzić do oszczędności finansowych, stanowiących pozytywny efekt uboczny.
17. Obecny kryzys energetyczny wywołany m.in. rosyjską wojną napastniczą przeciwko Ukrainie stwarza znaczące i poważne wyzwania dla infrastruktury sportowej. Rosnące ceny energii zagrażają eksploatacji infrastruktury sportowej oraz możliwościom i właściwym warunkom uprawiania sportu i aktywności fizycznej. Dodatkowo podkreśla to znaczenie zrównoważonych, energooszczędnych rozwiązań i praktyk w odniesieniu do infrastruktury sportowej.

⁴ W szczególności budowa, eksploatacja, utrzymanie, a także rozbiórka infrastruktury.

⁵ Niemiecki Federalny Instytut Nauki o Sporcie, Wytyczne dotyczące budowy zrównoważonych obiektów sportowych, Kryteria budowy zrównoważonych hal sportowych, 2021 r.

⁶ W kontekście niniejszych konkluzji Rady „aktywne projektowanie” oznacza: zestaw zasad w budownictwie i planowaniu sprzyjających aktywności fizycznej.

⁷ Eurostat 39/2019, Record recycling rates and use of recycled materials in the EU [Rekordowe wskaźniki recyklingu i wykorzystania materiałów pochodzących z recyklingu w UE].

18. Biorąc pod uwagę koszty budowy i renowacji infrastruktury sportowej, jej modernizacja może otrzymywać wsparcie z wielu źródeł, w szczególności w odniesieniu do zrównoważenia środowiskowego i ochrony zasobów. Środki dostępne w ramach programów UE – w szczególności EFRR, EFS+ i RRF – mogą przyczyniać się do budowy lub renowacji infrastruktury sportowej, jednocześnie realizując cele tych programów, takie jak „bardziej przyjazna dla środowiska, niskoemisyjna Europa”.
19. Dostępność infrastruktury sportowej jest jednym z kluczowych czynników w zapewnianiu równego i sprzyjającego włączeniu społecznemu dostępu do aktywności fizycznej. Aktywność fizyczna i sport mogą przynosić szerokie korzyści jednostkom, społecznościom i ogółowi społeczeństwa, przyczyniając się do usportowienia uczestników, ich dobrostanu, zdrowia psychicznego i fizycznego oraz zdolności do rozwijania umiejętności społecznych, a także zwiększając rolę obywatela w społeczeństwie. Aktywność fizyczna i sport przynoszą korzyści nie tylko jednostkom, ale także całemu społeczeństwu⁸.
20. Niedyskryminacyjny dostęp do infrastruktury sportowej oraz uprawiania aktywności fizycznej i sportu jest prawem podstawowym bez względu na niepełnosprawność, wiek, pochodzenie etniczne, płeć, orientację seksualną, język, religię, poglądy polityczne lub inne, pochodzenie narodowe lub społeczne, majątek lub inne cechy.
21. Istnienie dostępnej infrastruktury sportowej może przyczyniać się do rozwoju dyscyplin parasportowych na szczeblu lokalnym, krajowym i międzynarodowym.

⁸ Międzynarodowa karta wychowania fizycznego, aktywności fizycznej i sportu, UNESCO, SHS/2015/PI/H/14 REV, 2015 r.

22. Dostępność infrastruktury sportowej może być czasami ograniczona dla sportowców, trenerów, kibiców i innych osób, w wyniku czego nie mogą oni z niej skorzystać bez pomocy osoby trzeciej. Kwestię tę należy uwzględnić w odpowiednich politykach i kryteriach: polityki i kryteria w zakresie dostępności muszą być kształtowane przez zaangażowanych w ten proces interesariuszy, takich jak lokalne, regionalne i krajowe organy publiczne, a także ruch sportowy i osoby z niepełnosprawnościami oraz ich organizacje przedstawicielskie, co pozwoli zapewnić wszystkim osobom z niepełnosprawnościami równe szanse i równy dostęp do uczestnictwa w społeczeństwie i gospodarce⁹.
23. Kluczowe znaczenie dla dostępności ma lokalizacja infrastruktury sportowej. Brak infrastruktury sportowej i brak informacji o możliwościach uprawiania sportu stanowią przeszkodę w jego uprawianiu¹⁰. Mieszkańcy niektórych obszarów wiejskich, wsiarskich lub oddalonych, takich jak regiony najbardziej oddalone UE, mogą mieć mniejsze możliwości uprawiania sportu ze względu na ograniczoną infrastrukturę sportową, z której mogą korzystać. Może tak być również w przypadku bardzo gęsto zaludnionych obszarów miejskich, w których ze względu na brak miejsca na budowę nowej infrastruktury funkcjonują listy rezerwowe, a infrastruktura sportowa ma zbyt małą pojemność. Umiejscowienie należy planować w oparciu o potrzeby i oczekiwania społeczeństwa, adekwatność lokalizacji i jej dostępność za pomocą środków transportu publicznego lub aktywnych form mobilności (na przykład chodzenie pieszo lub jazda na rowerze), które mogą pozytywnie wpłynąć na zdrowie i środowisko.

⁹ Komisja Europejska, Strategia na rzecz praw osób z niepełnosprawnościami na lata 2021–2030, 2021 r.

¹⁰ Komisja Europejska, Dyrekcja Generalna ds. Edukacji, Młodzieży, Sportu i Kultury, Mapping of innovative practices in the EU to promote sport outside of traditional structures [Analiza innowacyjnych praktyk w UE zmierzających do promowania sportu poza tradycyjnymi strukturami]. Sprawozdanie końcowe dla Komisji Europejskiej, Urząd Publikacji, 2021 r.

PODKREŚLAJĄC, ŻE:

24. W świetle ambitnych celów określonych w Europejskim Zielonym Ładzie i celów zrównoważonego rozwoju ONZ konieczne jest zapewnienie, by sport i jego infrastruktura przyczyniały się do zrównoważoności społecznej, gospodarczej i środowiskowej, interakcji społecznych i włączenia społecznego. Aby osiągnąć te cele, potrzebna jest współpraca międzysektorowa i konsultacje z odpowiednimi interesariuszami, takimi jak osoby z niepełnosprawnościami, za pośrednictwem ich organizacji przedstawicielskich, a także wspólne działania i przyjmowanie odpowiedzialności przez wszystkich interesariuszy, gdy podejmowane są działania w zakresie planowania, budowy, renowacji, utrzymywania i użytkowania infrastruktury sportowej.
25. Kluczowym celem w ramach poprawy zrównoważonego charakteru infrastruktury sportowej jest ograniczenie negatywnego wpływu na środowisko i bioróżnorodność na wszystkich etapach cyklu życia takiej infrastruktury oraz dostosowanie lokalizacji infrastruktury sportowej do zagrożeń klimatycznych.
26. W obliczu potrzeby modernizacji przedmiotowej infrastruktury i wdrażania zrównoważonych, energooszczędnych i niskoemisyjnych rozwiązań i środków na rzecz dostępności konieczne jest określenie źródeł finansowania budowy i renowacji zrównoważonej infrastruktury sportowej. Promowanie korzyści płynących z wdrażania zrównoważonych rozwiązań może generować motywację i impuls do zmian; korzyści te są często uwidaczniane podczas organizacji dużych imprez sportowych. Finansowanie z wielu źródeł, w tym wykorzystywanie istniejących funduszy UE, może być skutecznym sposobem przyczyniania się do osiągnięcia określonych wyżej celów.

27. Zapewnienie dostępu do infrastruktury sportowej ma zasadnicze znaczenie dla włączenia osób z niepełnosprawnościami, osób pochodzących z różnych środowisk, grup etnicznych, osób różnej płci, osób o różnej orientacji seksualnej, osób porozumiewających się w innych językach, wyznających inną religię, mających odmienne poglądy polityczne lub inne, osób mających inne pochodzenie narodowe lub społeczne; może też tworzyć poczucie wspólnoty.
28. Ważne jest, aby umożliwić wolny od barier dostęp do infrastruktury sportowej oraz udział w aktywności sportowej i fizycznej, w szczególności osobom z niepełnosprawnościami lub innym grupom defaworyzowanym, tak aby jak najwięcej osób mogło czerpać korzyści ze sportu.

ZWRACAJĄ SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, BY NA ODPOWIEDNIM SZCZEBLU:

29. Wspierały równy dostęp wszystkich obywateli do zrównoważonej, estetycznej i sprzyjającej włączeniu społecznemu infrastruktury sportowej służącej działalności sportowej, a także społecznościom i społeczeństwu, zgodnie z inicjatywą Komisji dotyczącą nowego europejskiego Bauhausu, gdzie te trzy cechy uznano za podstawowe wartości¹¹.
30. Rozważyły ustanowienie ram polityki, wytycznych, planów działania i zachęt w celu zapewnienia, by prywatna i publiczna infrastruktura sportowa stawała się bardziej zrównoważona i dostępna dla wszystkich.
31. Uwzględniały w politykach parametry¹² służące odpowiedniej fizycznej i sensorycznej dostępności infrastruktury sportowej z myślą o takim projektowaniu tej infrastruktury, które zapewni wolny od barier dostęp do sportu obywatelom o szczególnych potrzebach w zakresie dostępności fizycznej.
32. Rozważyły opracowanie systemów kryteriów środowiskowych w celu monitorowania wpływu klimatu na infrastrukturę sportową w całym jej cyklu życia, przy uwzględnieniu skali każdego elementu infrastruktury sportowej.

¹¹ Komisja Europejska, Nowy europejski Bauhaus, COM(2021)573 final.

¹² Takie jak parametry wymienione w przewodniku dotyczącym dostępności wydanym przez Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski.

33. Dążyły do włączenia kryteriów środowiskowych i kryteriów w zakresie dostępności do zestawu pozytywnych kryteriów decydujących o przyznaniu dostępu do finansowania publicznego na potrzeby planowania, budowy i renowacji infrastruktury sportowej oraz do celów wspierania środków na rzecz energooszczędnych rozwiązań oraz wykorzystywania i ponownego wykorzystywania istniejącej infrastruktury, istniejących zasobów i rozwiązań gospodarki o obiegu zamkniętym, aby ograniczać stosowanie nowych materiałów i zwiększać ich recykling w gospodarce.
34. Promowały współpracę między odpowiednimi interesariuszami z dziedziny sportu a organami publicznymi, w tym organami zarządzającymi zdecentralizowanymi środkami UE, z myślą o wspieraniu budowy i renowacji infrastruktury sportowej oraz badaniu możliwości współfinansowania tych działań.
35. Wnosiły wkład w proces rozeznania dotyczący infrastruktury sportowej, w szczególności poprzez wspieranie rozwoju i wykorzystywania baz danych zawierających statystyki dotyczące tej infrastruktury (na przykład za pośrednictwem platformy internetowej) oraz tworzenie paszportów infrastruktury sportowej w celu gromadzenia informacji na temat istniejącej w państwach członkowskich infrastruktury tego rodzaju i jej cech charakterystycznych, po to by wspierać proces planowania tej infrastruktury i jej umiejscawianie oraz by maksymalizować jej wykorzystywanie.
36. Przyczyniały się do ustanowienia systemów zarządzania kryzysowego dla infrastruktury sportowej w celu zapobiegania ograniczeniom operacyjnym wynikającym z nieoczekiwanych zdarzeń, takich jak pandemia COVID-19, katastrofy naturalne lub kryzysy energetyczne, a także przyczyniały się do wdrażania wytycznych dotyczących bezpieczeństwa i ochrony wszystkich użytkowników infrastruktury sportowej lub osób odwiedzających.
37. Wspierały identyfikację i usuwanie barier w dostępie do infrastruktury sportowej i promowały niedyskryminacyjny dostęp dla wszystkich, bez względu na niepełnosprawność, wiek, pochodzenie etniczne, płeć, orientację seksualną, język, wyznanie, poglądy polityczne lub poglądy innego rodzaju, pochodzenie narodowe czy społeczne, a także dzieliły się z innymi państwami członkowskimi najlepszymi praktykami w zakresie zrównoważonych środków.

ZWRACAJĄ SIĘ DO KOMISJI EUROPEJSKIEJ, BY:

38. Propagowała dzielenie się wiedzą i najlepszymi praktykami, badanie nowych aspektów tradycyjnego planowania takich jak przekształcanie i ponowne wykorzystywanie terenów przemysłowych i istniejących budynków jako infrastruktury sportowej, za pośrednictwem programu Erasmus+ sprzyjała badaniom w zakresie innowacji w celu wspierania wdrażania zrównoważonych rozwiązań w całym cyklu życia infrastruktury sportowej oraz nadal udzielała wsparcia istniejącym inicjatywom takim jak grupa ekspertów ds. ekologicznego sportu i inicjatywa SHARE.
39. Wspierała wymianę najlepszych praktyk i promowała inicjatywy na rzecz włączenia społecznego i równych szans w zakresie dostępu do infrastruktury sportowej.
40. Ułatwiała badanie możliwości wykorzystywania funduszy UE na rzecz zrównoważonej infrastruktury sportowej. Regularnie informowała państwa członkowskie i odpowiednich interesariuszy o potencjalnych możliwościach finansowania przez UE zrównoważonej infrastruktury sportowej, aby ułatwić budowę i renowację takiej infrastruktury oraz poprawiać jej dostępność.
41. Rozważała w swoich inicjatywach i wnioskach, w tym w ramach prac grupy ekspertów ds. ekologicznego sportu, prace Rady Europy w zakresie tworzenia dotyczących sportu baz danych i rejestrów w państwach członkowskich z udziałem innych odpowiednich podmiotów za pomocą wymiany najlepszych praktyk i wiedzy oraz dzielenia się danymi, w tym danymi dotyczącymi wpływu na środowisko, wykorzystania, rozmiaru i dostępności.
42. Miała na uwadze równy dostęp do infrastruktury sportowej zgodnie z art. 9 i 30 Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych¹³ i z oenztowskimi celami zrównoważonego rozwoju.

¹³ Organizacja Narodów Zjednoczonych, Departament Spraw Gospodarczych i Społecznych, Konwencja o prawach osób niepełnosprawnych, 2006.

ZWRACAJĄ SIĘ DO RUCHU SPORTOWEGO I INNYCH ODPOWIEDNICH INTERESARIUSZY, BY:

43. Uwzględniali kryteria zrównoważoności¹⁴, w tym oczekiwane koszty w całym cyklu życia infrastruktury sportowej: jej budowy, renowacji, utrzymania i użytkowania, mając przy tym na uwadze różne formy tej infrastruktury oraz potrzeby społeczeństwa i środowiska oraz wymogi związane z każdą lokalizacją.
44. W miarę możliwości przeprowadzali oceny oddziaływania na środowisko w celu oceny wpływu budowy, renowacji i eksploatacji danej infrastruktury sportowej na środowisko.
45. Tam gdzie to możliwe rozważali korzystanie z istniejącej infrastruktury i istniejących zasobów oraz stosowanie rozwiązań gospodarki o obiegu zamkniętym w celu ograniczania wykorzystywania nowych materiałów i zwiększania ich recyklingu w gospodarce.
46. Wykorzystywali potencjał infrastruktury sportowej i jej wielofunkcyjność w celu maksymalizowania jej wykorzystania na potrzeby sportu, a także w służbie społeczności.
47. Promowali, we współpracy z organami publicznymi, wolny od barier dostęp do infrastruktury sportowej za pośrednictwem różnych środków transportu, takich jak transport publiczny lub aktywne formy mobilności (na przykład chodzenie pieszo lub jazda na rowerze).
48. Propagowali zrównoważone i krótkie łańcuchy dostaw oraz zrównoważone kryteria w przetargach na budowę, renowację i utrzymywanie infrastruktury sportowej przez wykonawców.
49. Zapewniali przestrzeganie powszechnych praw człowieka i praw pracowniczych wszystkich osób, których dotyczy budowa i renowacja infrastruktury sportowej.

¹⁴ Kryteria zrównoważoności obejmują następujące wskaźniki: jakość ekologiczna, jakość społeczno-kulturowa i funkcjonalna, jakość ekonomiczna, jakość techniczna, jakość procesu, jakość lokalizacji i funkcjonalna jakość sportowa.

50. Chronili ludzi, zwierzęta i rośliny oraz glebę w pobliżu placów budowy infrastruktury sportowej.
51. Rozważyli stosowanie systemów gospodarowania zasobami i odpadami w celu zmniejszenia zużycia wody, energii i innych zasobów, zachęcania do zrównoważonego i odpowiedzialnego zużycia zasobów i zmniejszania wydatków. Edukowali użytkowników, personel i odwiedzających na temat odpowiedzialnego korzystania z infrastruktury sportowej z myślą o przedłużeniu jej okresu eksploatacji i oszczędzaniu zasobów naturalnych. Promowali korzyści płynące z wdrożonych środków na rzecz zrównoważoności oraz powiązanie między oszczędzaniem zasobów a ograniczaniem wpływu infrastruktury sportowej na środowisko.
52. Przyczyniali się do ustanowienia systemów zarządzania kryzysowego dla infrastruktury sportowej w celu zapobiegania ograniczeniom operacyjnym wynikającym z nieoczekiwanych zdarzeń, takich jak pandemia COVID-19, katastrofy naturalne lub kryzysy energetyczne, a także przyczyniali się do wdrażania wytycznych dotyczących bezpieczeństwa i ochrony, by zapewnić bezpieczeństwo wszystkim osobom odwiedzającym infrastrukturę sportową.
53. Działali w sposób odpowiedzialny podczas korzystania z infrastruktury sportowej i infrastruktury związanej z imprezami w ramach organizowania imprez sportowych w pomieszczeniach i na świeżym powietrzu, w miarę możliwości unikając zakłóceń środowiska lub usuwając ich skutki.
54. Ułatwiali osobom z niepełnosprawnościami dostęp do infrastruktury sportowej oraz stosowali odpowiednie krajowe i międzynarodowe wytyczne i zalecenia.
55. W stosownych przypadkach aktywnie wykorzystywali dotyczące sportu bazy danych i wносиły w nie wkład w celu dostarczania i uzyskiwania danych na temat charakterystyki i lokalizacji infrastruktury sportowej.

DOKUMENTY ŹRÓDŁOWE

Rada Unii Europejskiej

- Konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie na temat propagowania wspólnych wartości UE poprzez sport, 2018/C 196/06.
- Konkluzje Rady Unii Europejskiej i przedstawicieli państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie dostępu osób z niepełnosprawnościami do sportu, 2019/C 192/06.
- Rezolucja Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie planu prac Unii Europejskiej w dziedzinie sportu (na okres 1 stycznia 2021 r. – 30 czerwca 2024 r.), 2020/C 419/01
- Konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie na temat aktywności fizycznej przez całe życie, 2021/C 501 I/01.
- Konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie sportu i aktywności fizycznej jako obiecujących czynników zmiany zachowań sprzyjającej zrównoważonemu rozwojowi, 2022/C 170/01.

Inne dokumenty źródłowe

- Organizacja Narodów Zjednoczonych, Departament Spraw Gospodarczych i Społecznych, Konwencja o prawach osób niepełnosprawnych, 2006 r.
- Komisja Europejska, Biała księga na temat sportu, COM/2007/0391 final.
- UNESCO, Międzynarodowa karta wychowania fizycznego, aktywności fizycznej i sportu, SHS/2015/PI/H/14 REV, 2015 r.
- Komisja Europejska, Mapping on access to sport for people with disabilities: a report to the European Commission [Rozeznanie w zakresie dostępności sportu dla osób z niepełnosprawnościami: sprawozdanie dla Komisji Europejskiej], Urząd Publikacji, 2018 r.
- Organizacja Narodów Zjednoczonych, Przekształcamy nasz świat: Agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, A/RES/70/1.
- Organizacja Narodów Zjednoczonych, Ramy działania Sports for Climate Action [Sport dla klimatu], 2018 r.
- EUROSTAT, 39/2019, Record recycling rates and use of recycled materials in the EU [Rekordowe wskaźniki recyklingu i wykorzystania materiałów pochodzących z recyklingu w UE], 2019 r.
- Komisja Europejska, Inicjatywa SHARE – Contribution of sport to regional development through Cohesion Policy 2021-2027 [Wkład sportu w rozwój regionalny poprzez politykę spójności na lata 2021–2027], 2020 r.
- Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski, Przewodnik dotyczący dostępności, 2020 r.
- Niemiecki Federalny Instytut Nauki o Sporcie, Wytyczne dotyczące budowy zrównoważonych obiektów sportowych, Kryteria budowy zrównoważonych hal sportowych, 2021 r.

- Komisja Europejska, Dyrekcja Generalna ds. Edukacji, Młodzieży, Sportu i Kultury, Mapping of innovative practices in the EU to promote sport outside of traditional structures [Analiza innowacyjnych praktyk w UE zmierzających do promowania sportu poza tradycyjnymi strukturami], Urząd Publikacji, 2021 r.
- Komisja Europejska, Unia równości, Strategia na rzecz praw osób z niepełnosprawnościami na lata 2021–2030, 2021 r.
- Komisja Europejska, Nowy europejski Bauhaus, COM(2021)573 final.
- Komisja Europejska, Dyrekcja Generalna ds. Edukacji, Młodzieży, Sportu i Kultury, Towards a shared culture of architecture: investing in a high-quality living environment for everyone: report of the OMC (Open Method of Coordination) group of EU Member State experts [W kierunku wspólnej kultury architektury – inwestowanie w wysokiej jakości środowisko życia dla wszystkich: sprawozdanie grupy ekspertów z państw członkowskich UE działających w ramach otwartej metody koordynacji], Urząd Publikacji, 2021 r.
- Rada Europy, Zalecenie nr CM/Rec(2021)5 Komitetu Ministrów dla państw członkowskich w sprawie zmienionej Europejskiej Karty Sportu, przyjęte przez Komitet Ministrów 13 października 2021 r. na 1414. posiedzeniu Delegatów Ministrów.
